

Prova de batxillerat per a l'accés a la Universitat (PBAU)

Història de la Filosofia

Versió en català

Instruccions generals:

- No podeu llegir l'enunciat fins que el professor no us autoritzi.
- No us podeu moure del lloc per demanar dubtes sobre l'examen, sinó que heu de fer-ho des del vostre lloc.
- Durant l'examen no està permès emprar telèfon mòbil (l'haureu de tenir apagat dins la bossa), rellotge ni qualsevol altre dispositiu electrònic.
- Recordau aferrar l'etiqueta identificadora al full de respostes als llocs indicats.
- Recordau que durant l'examen no està permès passar cap tipus de material a una altra persona.
- Si acabau la prova abans que expiri el temps assignat, heu d'aixecar el braç per esperar instruccions.

PART 1. Tria un, i només un, d'aquests dos textos

Comentau el text incloent en el comentari aquests elements:

- a) Context històric, social i cultural. (1 punt)
- b) Identificació del tema concret i de la tesi sostinguda al text. (0,5 punts)
- c) Explicació ordenada, clara i precisa de les idees fonamentals contingudes al text i de la relació entre aquestes. (2 punts)
- d) El comentari també ha d'incloure una valoració crítica, emprant els coneixements de la matèria que s'han adquirit al llarg del curs. (1,5 punts)

«La raó per la qual l'ésser humà és un ésser social, més que qualsevol abella i que qualsevol altre animal gregari, és clara: la naturalesa, doncs, com diem, no fa res en va. L'ésser humà és, d'entre els animals, l'únic que posseeix la paraula. La veu és signe del dolor i del plaer; per això la tenen també els animals, ja que per la seva naturalesa han arribat fins a tenir sensació del dolor i del plaer i comunicar-se aquestes sensacions els uns als altres. En canvi, la paraula existeix per manifestar el que és convenient i el que és nociu, així com el que és just i el que és injust. I això és propi dels humans enfront dels altres animals: posseir de manera exclusiva el sentit del que és bo i del que és dolent, del que és just i injust, i altres apreciacions. La participació comunitària en aquestes constitueix la casa familiar i la ciutat.»

ARISTÒTIL: *Política*, I, cap. 1

«El resultat general a què vaig arribar i que, un cop obtingut, em va servir de guia per als meus estudis pot formular-se breument d'aquesta manera: en la producció social de la seva existència, els homes entren en relacions determinades, necessàries, independents de la seva voluntat; aquestes relacions de producció corresponen a un grau determinat de desenvolupament de les seves forces productives materials. El conjunt d'aquestes relacions de producció constitueix l'estructura econòmica de la societat, la base real, sobre la qual s'eleva una superestructura jurídica i política i a la qual corresponen formes socials determinades de consciència. El mode de producció de la vida material condiona el procés de vida social, política i intel·lectual en general. No és la consciència dels homes la que determina la realitat; al contrari, la realitat social és la que determina la seva consciència.»

K. MARX: *Contribució a la crítica de l'economia política*, pròleg

PART 2. Responen una, i sols una, d'aquestes quatre preguntes (2,5 punts)

- a) Explicau la teoria del coneixement d'Aristòtil.
- b) Explicau les regles del mètode de R. Descartes.
- c) Explicau la teoria de l'ànima de Plató.
- d) Explicau el «gir copernicà» en la teoria del coneixement de Kant.

PART 3. Responen una, i sols una, d'aquestes quatre preguntes (2,5 punts)

- a) Comparau la teoria de les idees de Plató amb la teoria de les idees d'Aristòtil.
- b) Comparau la teoria del coneixement de Kant amb la teoria del coneixement de D. Hume.
- c) Comparau el racionalisme amb l'empirisme.
- d) Comparau la teoria ètica de Kant amb la teoria ètica de Plató.